

[Olufson.]

I saadanne Tider kan man ikke, i hvert Tilfælde ikke med nogen som helst Berettigelse, bebrejde Finansministeren, at han ikke har været i Stand til at skaffe Balance, i ganske særlig Grad ikke, da den Opposition, hvormed vi skal samarbejde, ikke var synderlig glad, naar Dagen kom til at dække Underskuddet; de var nok med til Gildet, men da Dansen var forbi, prøvede de at snyde sig fra Spillemandspengene, saa vidt de kunde.

Naar man fremfører dette — jeg forudser, at det vil blive fremført paa en hel Del af de Møder, der vil blive holdt Sommeren over —, er der imidlertid en anden Side af Sagen, som jeg vil bede om at tage med, fordi det *skal* med, hvis man vil have et ærligt og ikke et fortegnet Billede af det Finansstyre, der er ført i sidste fire Aar.

Hvis man vil have et ærligt Billede, skal man ogsaa oplyse, at i de sidste fire Aar er den indenlandske Statsgæld faldet med 73,9 Mill. Kr. og den udenlandske med 33,3 Mill. Kr., det vil sige, at Statsgælden er dalet med 107,2 Mill. Kr., uden at der er optaget nye Laan, og det betyder igen, at Renteudgiften for Staten i disse fire Aar er dalet fra 62,4 Mill. Kr. til 56,4 Mill. Kr., altsaa med 6 Mill. Kr. om Aaret. Man skulde dog synes, at det var et rigtigt og sundt økonomisk Grundlag. Det er netop det, den højtærede Finansminister er gaaet frem paa, idet han gennem Afdrag paa Statslaan, ordinære og ekstraordinære, har bevirket, at 107 Mill. Kr. er forsvundet, og at Statskassen har faaet 6 Mill. Kr. mindre Renteudgift.

Ved Siden af dette er der noget andet, som jeg ogsaa vil bede Medlemmerne tage med ud. Det er dette, at til Trods herfor har man været i Stand til paa § 26, paa Formueparagraffen, at forøge Statens Formuegenstande med godt 200 Mill. Kr., ogsaa uden at optage nye Laan, at man til Erhvervelse af Ejendomme har brugt 151 Mill. Kr. i de fire Aar, at man til diverse Udlaan har brugt 37,5 Mill. Kr., at man til Privatbaneanlæg har brugt 3,4 Mill. Kr. Det er nye Formueeffekter, som er fremkommet der, og som andrager ca. 212 Mill. Kr., hvormed Statens Status er forbedret. Jeg mener, at dette bør frem, fordi jeg haaber paa, at man, naar man nu ude omkring vil angribe den nuværende Regering — og specielt den nuværende Finansminister — for Finansstyret, da ogsaa vil tage dette med for derigennem at give en sand og nøgtern Baggrund for sin Fremstilling.

I øvrigt ønsker jeg til Slut at sige, at

den Rigsdagssamling, som nu ebber ud, og som forhaabentlig om kort Tid afløses af en længere Rigsdagsferie — vi længes jo efter den alle sammen, og vi trænger vist ogsaa alle sammen til den — har haft en enestaaende Karakter, idet der Vinteren igennem har siddet et fast Flertal, der har været enigt om en Lovgivning, hvorigenem man ved fælles Hjælp har søgt, saa vidt gørligt, at komme gennem Tiden uden alt for store Vanskeligheder.

Det var Valget den 16. November, der skabte dette Resultat. Dette Valg var enestaaende i sin Art, fordi en Regering, der havde siddet gennem 3½ Aar under en meget vanskelig Periode, gik ud og fik en Valsejr hjem, som ikke var ventet vel fra nogen Side. Ved dette Valg gav Vælgerne deres Tilslutning til, at de Retningslinier, som Regeringen havde anlagt, ogsaa skulde følges i den kommende Tid.

Til at begynde med saa det ikke ud, som om de to Oppositionspartier var synderlig ivrige efter at følge denne Anvisning fra Vælgerne, men da Arbejdet var begyndt igen efter Juleferien, meldte Venstre sig og sagde: Vi har draget Lære af dette Valg, vi tager Konsekvenserne deraf; Vælgerne har forlangt, at der skal udføres et Lovgivningsarbejde, og hvis vi nu ikke gør det, da vil det være ensbetydende med, at Rigsdagens Anseelse vil komme ned paa et Minimum, men det vilde ogsaa være ensbetydende med, at økonomisk Uro vilde brede sig, og at vi muligvis vilde stile henimod Kaos.

Derfor begyndte de tre store Partier, Venstre, Radikale og Socialdemokrater, paa det fælles Arbejde, som har været fortsat Vinteren igennem, et fælles Arbejde, hvor Regeringen selvsagt har staaet som den førende og ledende, men hvorunder det Oppositionsparti, der deltog i Arbejdet, takket være sin Magtstilling i det andet høje Ting var i Stand til at præge Lovgivningen og faa gennemført en stor Del af de Ønsker og Krav, som dette Parti og dette Partis Vælgere stillede til Rigsdagen.

Jeg tror, at den Regering, der har staaet for Ledelsen af dette Arbejde, men ogsaa de Partier, der har deltaget i Arbejdet, i Dag staar stærkere ude i den danske Befolkning end nogen Sinde før. Der er mindre Uro, end der var, før Arbejdet begyndte, der er mere Tillid, end der var, før Arbejdet begyndte. Derfor har denne Vintersamling været af en ret enestaaende Karakter, som vi kun kan være glade ved, og jeg vil ønske, naar Vanskelighederne melder sig paa ny — og vi er ikke ude over dem endnu —, at da